

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2015**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Vladimir Valuța în numele inculpatului Musteață Nicolae și de ultimul, împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 03 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, în cauza penală, în privința lui

Musteață Nicolae Tudor, născut la 08 martie 1958, originar și domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Costești.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 26.12.2012 pînă la 03.06.2014;*

2. *Instanța de apel de la 07.07.2014 pînă la 11.09.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 10.12.2014 pînă la 28.01.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 03 iunie 2014, Musteață Nicolae a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Rîșina Nina și s-a încasat din contul lui Musteață Nicolae în beneficiul lui Rîșina Nina prejudiciul material în mărime de 46 803 lei și prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, Musteață Nicolae la data de 08 septembrie 2012, aproximativ la ora 19.00, avînd scopul cauzării leziunilor corporale grave cet. Rîșin Valeriu, s-a deplasat cu microbuzul de model „Ford Tranzit”, cu n/î CNX 607, condus de către Meriacre Nicolae, la sediul SRL „Orizontul”, situat în apropierea s. Costești r-nul Ialoveni, de unde 1-a luat pe Rîșin Valeriu, urcîndu-l în microbuz și împreună s-au deplasat la terenul de pămînt ce aparține lui Meriacre Nicolae, situat în extravilanul s. Costești, r-nul Ialoveni.

În timpul cînd se aflau pe teritoriul grădinii, din motiv că Rîșin Valeriu era bănuț de sustragerea bunurilor ce aparțineau lui Meriacre Nicolae, Musteață Nicolae intenționat i-a aplicat lui Rîșin Valeriu mai multe lovituri cu mîinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico- legală nr.1763 din 24 septembrie 2012, vătămări corporale grave, în urma cărora Rîșin Valeriu a decedat.

Acțiunile inculpatului Musteață Nicolae au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal ca vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul persoanei.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul V. Valuța în numele inculpatului N. Musteață și ultimul au depus apeluri, în care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care fapta lui N. Musteață să fie recalificată în baza art.156 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, pe motiv că, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar confirma cu certitudine învinuirile aduse. Totodată, inculpatul în cadrul urmăririi penale și ședințelor de judecată a declarat că pe V. Rîșin l-a lovit în regiunea pieptului o dată sau de două ori, alte lovituri nu i-a aplicat. Declarațiile inculpatului au fost confirmate de către martorul N. Mereacre. Apelantul a mai indicat, că nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului S.Trandafir. Potrivit raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr.14s-2014, rezultă că Musteață N. suferă de epilepsie, convulsie de frecvență. Astfel, apelantul consideră că inculpatul avînd o responsabilitate redusă a comis infracțiunea în stare de afect.

La stabilirea pedepsei solicită a fi luate în considerație circumstanțele atenuante, ca săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, săvîrșirea faptei de o persoană cu responsabilitate redusă , recunoașterea vinovăției, ilegalitatea acțiunilor victimei, care au provocat infracțiunea, se caracterizează pozitiv, este invalid de gradul II.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile inculpatului N. Musteață și al avocatului acestuia, V. Valuța, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a relevat, că temeiurile apelurilor inculpatului și apărătorului său nu și-au găsit confirmare, iar argumentele invocate contravin stării de fapt și de drept stabilite pe dosar.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de fond, avocatul V. Valuța în numele inculpatului N. Musteață și ultimul au atacat cu recursuri ordinare, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri, prin care fapta lui N. Musteață să fie recalificată în baza art.156 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, pe motiv că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; probele au fost apreciate eronat; inculpatul este bolnav mintal.

5.1. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care consideră că în privința recursurilor urmează să fie dispusă inadmisibilitatea acestora din motiv că se critică modalitatea de apreciere a probelor, iar aceasta nu constituie temei de declarare a recursului.

5.2. Totodată, pe cauză a fost depusă referință și de succesorul părții vătămate N. Rîșina, care consideră că în privința recursului urmează să fie dispusă inadmisibilitatea acestora.

6. Verificînd argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi declarate inadmisibile reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd inadmisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat de către avocatul V. Valuța în numele inculpatului N. Musteață și de ultimul, rezultă că aceștea critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct.8) Cod procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, în caz, la respingerea apelurilor declarate de avocatul V. Valuța în numele inculpatului N. Musteață și de ultimul, cu menținerea sentinței Judecătorei Iașoveni din 03 iunie 2014.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcând o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just a încadrat acțiunile lui N. Musteață în baza art. 151 alin. (4) Cod penal - *vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul persoanei*.

Pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii.

Instanța de recurs, în special menționează, că argumentele inculpatului, precum că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că prin acțiunile sale a provocat vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat decesul persoanei, sunt declarative și neîntemeiate. Or, faptul dat este dovedit prin declarațiile succesului părții vătămate N. Rășina, declarațiilor martorilor Beregoi Gheorghe, Gîncota Fiodor, Țurcan Tudor, Mereacre Nicolae, Nasulea Gheorghe, Doncilă Maria, Doncilă Ion, Trandafir Serghei, precum și:

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 08.09.2012, prin care se constată că a fost depistat cadavrul cet. Rîșin Valeriu în microbuzul de model „Ford Tranzit” cu n. î. C NX 607 pe teritoriul PAMU s. Costești r. Iașoveni (f. d. 12-13 vol.I), fiind constatate, în prezența medicului-legist Capcelea V. existența excoriațiilor, inclusiv și profunde pe cadavrul victimei;

- proces-verbal de verificare a declarațiilor lui Musteață Nicolae Tudor la locul infracțiunii din 10.09.2012 (f.d. 71-73, Vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere a unui chipiu bej cu curea din spate pentru reglarea mărimii (f.d. 110 vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.1763 din 24.09.2012, potrivit căruia la victima Rîșin V. au fost depistat: traumă toraco-abdominală închisă, hemoragii în țesuturile moi, fracturi bilaterale a coastelor pe mai multe linii, cu deplasare de fragmente și cu rupturi ale pleurei parietale, hematorax bilateral (total 550 ml), hematoame retroperitoneale (total 300ml), excoriații pe față, corp, membrul inferior stîng, care au fost produse prin acțiunile traumatice cu corp contodont dur, care au dus nemijlocit la deces și se califică ca vătămări corporale grave. Moartea lui Rîșin

V. a survenit în rezultatul șocului traumatic în urma traumei toraco-abdominale suportate. Potrivit concluziilor expertului, reieșind din numărul mare al fracturilor bilaterale pe mai multe linii anatomice se exclude formarea acestora în urma căderii de la înălțimea propriului corp (f.d. 164- 169 vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.340 27.09.2013, prin care s-a stabilit că: 1) luând în considerație volumul, caracterul morfo-lezional și localizarea fracturilor costale pe diferite linii anatomice, se poate afirma, că producerea lor în timpul transportării victimei într-o unitate de transport care s-a deplasat pe un drum cu suprafață neregulată (inclusiv și prin cădere liberă din poziție ortostatică ș.a.) se exclude categoric; 2) că vătămările corporale aplicate lui V. Rîșin depistate la autopsia medico-legală sunt vitale și au fost produse prin mecanismul de lovire cu corpuri dure contondente într-o perioadă scurtă de timp, au vechimea de circa 1 -2 ore pînă la deces (conform investigațiilor histopatologice repetate), de aceea nu este posibil de apreciat cu certitudine consecutivitatea apariției lor; 3) că Rîșin V. după producerea vătămărilor corporale putea să se deplaseze , să vorbească și să facă careva mișcări, în cazul cînd nu și-a pierdut cunoștința.; 4) datele obținute în cadrul expertizei medico-legale a cadavrului cu privire la caracterul, particularitățile și mecanismul de apariție a leziunilor corporale cauzatoare ale decesului sunt în discordanță cu declarațiile inculpatului, martorilor și altor persoane (f.d.112-119, vol.I);

- raportul de expertiză psihiatrică legală staționară și raportului de expertiză nr. 94s-212 din 28.11.2012 Musteață N. suferă de epilepsie cu modificări moderate de personalitate, iar potrivit concluziei psihologului se constată nivel intelectual corespunzător normei, comportament de fond la o persoană neautorizată, că în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută (08.09.2012) N. Musteață fenomene paroxitice de tip epileptic sau tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a acționat cu discernămînt, avînd capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrate, fiind recunoscut responsabil de fapta comisă. S-a mai constatat că conform stării psihice nu necesită tratament prin constrîngere, poate fi supus anchetei penale, purta răspundere penală și depune mărturii veridice_(f.d. 170-172 vol.I);

Aceste probe sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că Musteață Nicolae Tudor a comis asupra lui V. Rîșin vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul lui V. Rîșin.

Colegiul respinge argumentele recurenților, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate pe art. 156 Cod penal, ca vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății în stare de afect. Starea de afect reprezintă o emoție primară caracteristică prin mare intensitate, expansivitate, durată redusă, dezvoltare unipolară și exprimare nemijlocită în comportament. Prin stare de afect se înțelege modul, felul, chipul în care se reprezintă făptuitorul, împrejurarea, contextul, circumstanța, situația în care făptuitorul este stăpânit de emoții primare. Pentru ca infracțiunea să fie calificată ca atare, starea de afect trebuie să apară subit, în timpul comportării ilegale a victimei, fapt ce nu a fost stabilit în speța dată. Mai mult, potrivit raportul de expertiză psihiatrică legală staționară și raportului de expertiză nr. 94s-212 din 28.11.2012 Musteață N. suferă de epilepsie cu modificări moderate de

personalitate, iar în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută fenomene paroxice de tip epileptic sau tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a acționat cu discernământ, având capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, fiind recunoscut responsabil de fapta comisă.

Dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de apel, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept. Motivele aduse de către recurenți, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs, în art. 427 Cod de procedură penală.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurent nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în procedura de recurs ordinar se verifică numai chestiunile de drept.

Astfel, Colegiul penal concluzionează că vinovăția inculpatului N. Musteață este pe deplin dovedită și acțiunile acestuia corect sunt calificate, iar la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond s-a ținut cont de criteriile generale ale pedepsei, luându-se în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea celui vinovat, aplicându-i-se o pedeapsă în conformitate cu dispozițiile Părții generale și speciale a Codului penal. Temeiuri de a pune la îndoială aceste concluzii Colegiul penal nu are.

Din motiv, că temeiurile invocate de recurenți prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12), Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea în cauză, iar hotărârile instanțelor de fond atacate sunt legale și întemeiate, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Vladimir Valuța în numele inculpatului Musteață Nicolae și de ultimul, împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 03 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, în cauza penală, în privința lui *Musteață Nicolae Tudor*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **25 februarie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan